

jelző táblát, segít a könyvtárosnak a könyvtári rendezvények — kiállítások, könyvismertetések — szervezésében.

Anyagi támogatásban igen kevés helyen részesültek könyvtáraink. A hajdúmegyei Bedő községben a tanácselnök azért nem adta át a népkönyvtárnak a román nemzetiségű dolgozók számára leküldött könyveket, mert a csomag átvételéért járó összeget a tanács pénztárából fizette ki.

Ennek az ellenkezőjéről tett bizonyosságot a felsőszentmártoni (Baranya megye) községi tanács elnöke, aki a saját részére vásárolt könyveket elolvasás után a népkönyvtárnak ajándékozta.

Nem akarom a példákat tovább sorolni, ebből a néhányból megállapíthatjuk, hogy a tanácsok sok mulasztást követtek el könyvtári területen. Ezeket a hibákat kormányzatunk is felismerte és országosan kívánja orvosolni.

A könyvtárügy fejlesztéséről szóló minisztertanácsi rendelet — amelyet a magyar könyvtármozgalom fejlődése szükségessé tett — külön pontban foglalkozik a tanácsok feladataival. A határozat 9. pontja így hangzik:

»Az illetékes helyi tanácsok kötelesek ellenőrizni és támogatni a könyvtáros munkáját, a könyvek propagálását, az olvasók számának és a könyvek forgalmának növekedését, az olvasók igényeinek kielégítését.

A helyi tanácsok kötelesek gondoskodni az illetékességi területükön lévő könyvtárak anyagi szükségleteiről (megfelelő helyiségről, berendezésről, íűtésről, stb.) a könyvvállomány fejlesztéséről, az elrongyolódott könyvek újrakötetéséről és a könyvtárosi állások betöltéséről.»

A határozat világos, érthető, nem szorul magyarázatra. A határozat minden sorát meg kell szívelelnie nemcsak a móri-, hajduhadházi-, györszentmártoni- és bedői tanácsoknak, de valamennyi községi tanácsnak is.

Tudjuk, hogy a határozat nem jelenti azt, hogy minden gyökeresen megváltozik máról holnapra. A könyvtárosoknak kell a továbbiakban harcolniuk a határozat maradéktalan végrehajtásáért.

A minisztertanácsi rendelet egész könyvtárügyünk fejlődését segíti elő, valamennyi könyvtáros kezébe hathatós eszközt adott, amelyre mindenkor hivatkozhatunk, mint pártunk, kormányzatunk intézkedésére. Legyen minden tanács a népkönyvtáraknak jobb gazdája, törekedjék arra, hogy a könyvtárak támogatásával segítse elő dolgozó népünk kulturális felemelkedését.

NAGY SAROLTA

Versenyben állnak városi könyvtáraink

A városi könyvtárak egymásközi versenyt a Miskolci Városi Tanács Könyvtára indította el. A verseny célját és feladatát abban látta, hogy a verseny ki fogja szélesíteni a városi könyvtárak munkaterületét, nagyobb lendületbe hozza az elvégzendő feladatokat és állandóan javítja a könyvtári munkát. A versenyre kihívott fél a Debreceni Városi Könyvtár volt. Ezt a kezdeményezést városi könyvtáraink nagy örömmel vették és lelkesedéssel csatlakoztak a mozgalomhoz. Ma már párosversenyben állnak a Veszprémi Városi Könyvtár a Székesfehérvárral, a Győri a Békéscsabaival, a Pécsi a Szegedivel, a Szombathelyi a Nagykanizsaival. E könyvtárközi verseny pontjai:

1. A beiratkozott olvasók számának megsokszorozása.
2. A könyv forgalmának, a könyvkölcsönzésnek a megsokszorozása.
3. A szakkönyvekből rendezendő ankétok mennyiségi és minőségi emelése.
4. Könyvtároskáderek előképzése könyvtárosi iskoláink számára.
5. Olvasóértekezletek: minőségi és mennyiségi szempontból.

A versenyszervezőket az egyes könyvtárak — az eredmény érdekében — megbeszélnek és láttamoztatják a tanácsokkal, az olvasóknak szintén tudomására hozzák, természetesen az egész könyvtári kollektívának is.

Igen helyesen gondolkodnak a városi könyvtárak, mikor a könyvtárközi versenyben is egyik eszközét látják könyvtáraink eddigi hiányos működése megjavításának, a könyvtárosok szakmai képzése emelésének, a termelés megsegítésének.